

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9409/2023
19.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана Ваљево“, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Младен Никић из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2812/22 од 04.11.2022. године, у седници одржаној 19.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против потврђујућег дела пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2812/22 од 04.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против потврђујућег дела пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2812/22 од 04.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 5273/21 од 20.04.2022. године, ставом I изреке укинута је у целини решење о извршењу Јавног извршитеља Дарка Крунића из ... И. Ивк ../2018 од 13.11.2018. године. Ставом II усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име дуга плати појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке, за период септембар 2017. године – август 2018. године, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом III изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 10.681,55 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 2812/22 од 04.11.2022. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става другог изреке тако што је одбијен као неоснован део тужбеног захтева тужиоца за исплату дуга за месец јун 2018. године преко досуђеног износа од 736,82 динара до траженог износа од 2.456,06 динара, са траженом законском затезном каматом.

Против потврђујућег дела правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалог права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („ Службени гласник“ РС, бр. 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде којом не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је правни основ дуг и оцењено је да је тужбени захтев тужиоца делимично основан. О овом праву тужиоца, судови су одлучили уз примену одговарајућих одредби материјалног права, а на основу конкретно утврђеног чињеничног стања, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе, нити новим тумачењем права.

На основу изнетог, Врховни суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 26.10.2018. године, а вредност предмета спора је 26.034,24 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**